

Nordisk Weekend i Martigny 12-14 oktober 2012

Den sedvanligt goda stämningen på Nordisk Weekend höjdes i år ett snäpp ytterligare genom clownbesök, bingo och cykelsånggruppen Los Velicopedos! Men, vad är nu detta? Låt oss ta det i kronologisk ordning:

Fredagen – som egentligen är en option, men som numera frekventeras av de flesta – innebar en tågresor till Schweiz' största järnvägsattraktion (min mening). Från Martigny tog man den smalspåriga – och sträckvis kugghjulsdrivna – banan upp till Châtelard vid franska gränsen. Där gick det vidare uppåt med världens (!) brantaste linbana (Standseilbahn) till en minitågsbangård, där ett litet tåg tog resenärerna vidare till foten av dammen vid Lac d'Emosson. Där väntade slutligen den sista banan, som var stor som en telefonhytt och gick upp till dammens krön. Och på vägen kunde det fantastiska landskapet med Mont Blanc i fonden avnjutas. Hela denna trippeljärnväg konstruerades för dammens byggnation, och skulle sedan egentligen rivas. Men en framsynt politiker lyckades förhindra detta, och nu finns denna järnvägsattraktion Parc d'Attraction du Châtelard. Dammen byggdes för övrigt för att säkra järnvägens (huvudsakligen SBB) elbehov, när elektrifieringen tog fart efter första världskriget. Intrycken av dagens resa kunde sedan smältas under en gemensam kvällsmåltid.

Lördagen inleddes med Arena, där Nordisk Club Schweiz' president Sören Amdal hälsade välkommen och introducerade dagens talare Anne Marie Dalgaard från Danish Worldwide, som berättade om sitt arbete för att hjälpa utlandsdanskar i olika ärenden, ett arbete som har sin motsvarighet även i de andra nordiska länderna. På slutet kom en clown och gladdede deltagarna med bl.a. såpbubblor och ballonger! Efter lunch vidtog NCS' årsmöte, som under Sörens ledning snabbt avverkades. Den nya hemsidan presenterades, och mottogs med beröm. Den enda punkten som väntar på sitt svar är: Var hålls nästa års Nordisk Weekend? Flera förslag framfördes, och ett gemensamt önskemål var „centralt i Schweiz“.

Dagens utflykt var två: Antingen kunde man välja Morand, om man var intresserad av tillverkningen av brända och destillerade drycker. Eller så kunde man besöka ett Sankt Bernhardshund museum, vi var ju så att säga vid den norra ändan av Bernhardspasset.

Efter välbehövlig vila, kontemplation, fika, shopping eller vad man nu sysslade med, var det dags för kvällens middag. Denna intogs „i glada vänners lag“, som det brukar heta, och denna glädje ökades ytterligare med ett Bingospel, där Agnethe hade lyckats skaka fram fantastiska priser, och nästan alla vann! Dessutom uppträdde den ovan nämnda sånggruppen Los Velicopedos (namnet påhittat av mig). Gruppen framträdde i cykeldress med signalhorn och diverse attiraljer, och framkallade stor munterhet när man framförde den danska sången „Min cykel“ Den skarpsynte kunde skönja en viss likhet mellan gruppen och NCS' styrelse! Tack för en glad och trevlig kväll!

Söndag morgon vandrade (eller åkte taxi) vi till borgen La Batiaz, med fin utsikt över Martigny. Där firade vi Gudstjänst med alla de fyra skandinaviska prästerna som medverkande, och med den svenska kören från Lausanne som sångligt inslag. Det var fullt i „kyrkan“, och berättelsen om den förlorade sonen var dagens tema. De

nordiska Gudstjänsterna har blivit ett omistligt inslag i vår helg. Efteråt blev vi visade hur en katapult fungerar, forntidens starkaste vapen när man ville inta en fästning. Fast våra guider lät framskina att en bättre metod nog var att smuggla in härsket kött i borgen! Efter en avslutande medeltidsmåltid – ett rundbröd var tallriken och besticket bestod av en kniv och en träslev(!) – var det dags att bege sig till Martignys stora attraktion Fondation Gianadda; ett museum med dels permanenta utställningar (bilar, minnen från romartiden m.m.) och dito tillfälliga. Den tillfälliga utställningen hade som tema „Färger“, och av en privatsamlare hade en imponerande samling, huvudsakligen 1900-talskonst, ställts till beskådande. Ett inledande föredrag om utställningen avnjöts i vaket eller sovande tillstånd.

Så åkte vi var och en till sitt, och vi sänder en tacksamhetens tanke till Sören, Agnethe med flera, som gav oss en glad, innehållsrik och trevlig Nordisk Weekend.

Vi ses nästa år igen önskar en f.d. president!